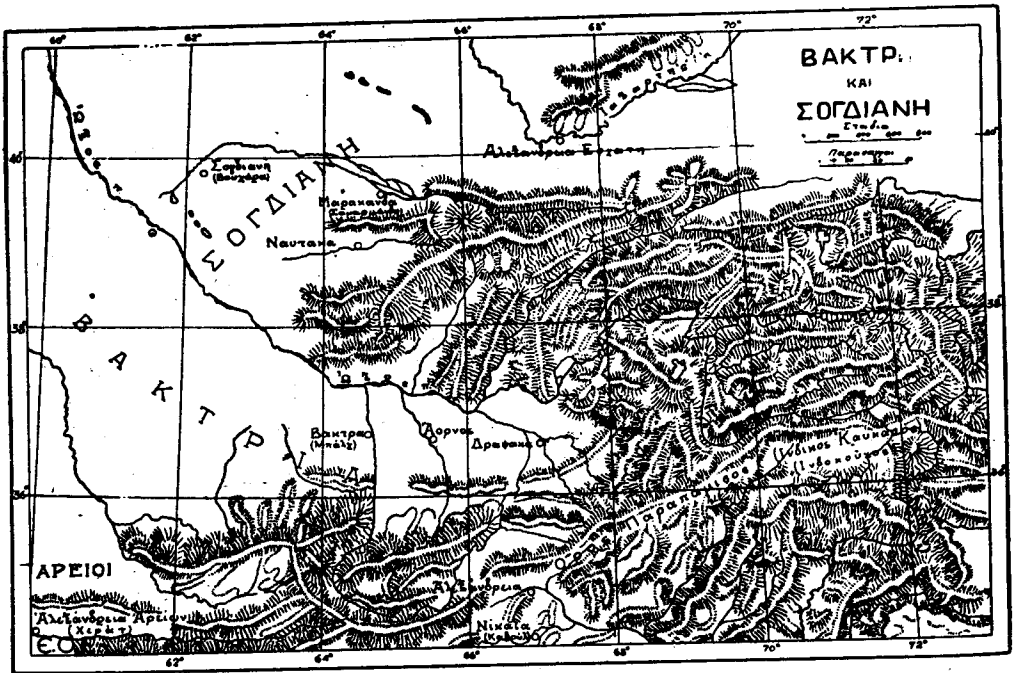

Ὁ στρατάρχης Λάνν, ἐξηκολούθει ὁ Ναπολέων, ἀπέθανεν ὑπὲρ ἑμοῦ μαχόμενος ἥρωικῶς, καὶ ὁμως τοσαῦτα ἔλεγε συνήθως κατ' ἑμοῦ πρὸς τοὺς οἰκείους, ὥστε, ἂν ἤθελον προσέξει εἰς αὐτά, ἔπρεπε πολλάκις νὰ τὸν καταδικάσω ἐπὶ ἐσχάτῃ προδοσίᾳ. Ὁ,τι ἄριστον ἔχει νὰ πράξει ὁ κυβερνήτης εἶναι νὰ μὴ ἤξευρη τὰ λεγόμενα, διότι, ὅσην δύναμιν ψυχῆς καὶ ἂν ἔχη, ὑπάρχουσι λόγοι τοὺς ὁποίους δυσκόλως ἡμπορεῖ νὰ συγχωρήσῃ, καὶ ὁ ἀσφαλέστατος τρόπος τοῦ νὰ τοὺς συγχωρήσῃ εἶναι νὰ τοὺς ἀγοῇ. Ἀλλὰ μήπως καὶ αὐτὸς ὁ Ναπολέων δὲν ἐθανάτωσε τὸν δοῦκα τοῦ Ἀγγέν, ἐπίσης ἀδίκως ὅσον καὶ ὁ Ἀλέξανδρος τὸν Φιλώταν καὶ τὸν Παρμενίωνα; Ἐπιλοσόφει δὲ ὡς ἀνω-

Βακτριανή καὶ Σογδιανή

τέρω μακρὰν ὧν ἤδη τῆς τύρβης τῶν πραγμάτων καὶ εἰς ἡλικίαν πενήντηκα ἐτῶν. Ἐνῶ ὁ Ἀλέξανδρος ἤμαρτεν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ θορύβου δυσχερεστάτων περιστάσεων καὶ εἰς ἡλικίαν καθ' ἣν δὲν ἠδύνατο νὰ ἔχη τὴν σφύρα πείραν τοῦ ἐξορίστου τῆς Ἁγίας Ἑλένης.

Τῷ 329 καὶ τῷ 328 ὁ Ἀλέξανδρος κατέκτησε τὴν Βακτριανὴν καὶ τὴν Σογδιανήν, αἵτινες εἶναι αἱ ὑπ' αὐτοῦ καταληφθεῖσαι ἀνατολικώταται πρὸς βορρᾶν τῆς μεσογείου Ἀσίας χῶραι. Αἱ χῶραι αὗται ἐστασίασαν πολλάκις καὶ ἠνάγκασαν τὸν βασιλέα νὰ ἐπέλθῃ ἐπανειλημμένως πρὸς περιστολήν καὶ τιμωρίαν αὐτῶν. Ἐν γένει δὲ αἱ ἀνατολικώτερα ἐκεῖναι τοῦ Ἀλεξάνδρου ἐστρατεῖαι, εἰ καὶ δὲν ἐγένοντο τότε μάχαι μεγάλας ἐκ παρατάξεως, ἀπέβησαν ὁμως δυσχερεστάται, διὰ τὸ δυσπρόσοδον τοῦ τόπου καὶ τὴν πεισματώδη τῶν κατοίκων ἀντίστασιν· οὐδὲν ὁμως ἠδυνήθη ν' ἀναχαιτίσῃ τὸν ἀκατάσχετον δορικτήτορα. Ἐκεῖ παρὰ τὸν Ἰαξάρτην ποταμὸν ἔκτισε πόλιν νέαν, Ἀλεξάνδρειαν τὴν καλουμένην παρὰ τῷ Τανάϊδι, διότι οἱ ἀρχαῖοι ὠνόμαζον τὸν Ἰαξάρτην καὶ Τανάϊν. Ἐκεῖ συνέλαβεν, ἐδίκασε καὶ κατεδίκασεν εἰς θάνατον τὸν Βῆσσον, ὅστις, ἀφοῦ ἐφόβησε τὸν Δαρειόν, φορέσας τὴν τιᾶραν καὶ τὴν περικὴν στολήν, μετονομασθεὶς δὲ